

bevindt in het exemplaar, hetwelk van dit charmante werk berust in het archief van de Vereeniging der familie Van Oordt.¹⁾ Daaraan zij het volgende ontleend: „Als ik mij bijvoorbeeld het lage witte buitenhuis weer voor den geest breng dan zeg ik: wat werd er vroeger, bij 't bouwen, toch roekeloos met de ruimte omgegaan. In dat huis, een huis als een kerk, hadden we, beneden, maar drie kamers, één zeer flinke en groote (ik kan dit vaststellen, omdat ik weet, welke, tamelijk omvangrijke, meubelen er met gemak een plaats in vonden) en twee die zelfs in mijn, allicht toch vergrootende, kinderherinnering, klein lijken. Dat was alles. Maar er was: een kollossaal glazen „voorhuis”, dan een „portaal” of vestibule waarnaast zich de spreekkamer bevond; daarnaast was weer 't „portaal” uit 't Goed v. Cr., dat toegang gaf tot de bloemenkassen. En voorts hadden we: een „kamertje van Smit”²⁾, een strijkkamer, een provisiekamer, een kelder en een gangetje, waarin zich kasten bevonden, ter eener – en een naaikamertje, een perskamer, de keuken en nòg eens een „portaal” ter andere zijde. Nu zal men zeggen: nu ja, al die strijk, pers, naai-, spreek- en mangelkamers hadden desnoods bewoond kunnen worden. Dat is waar, maar ze waren daarop toch kennelijk niet gebouwd.

Boven was het eerlijk gezegd: erg hokkerig. Er was een prachtige, zeer breede, rechte, monumentale trap en, naast de kamers, een zolder, waarop voor mijn broers een biljart stond. Ettelijke groote kisten en kasten stonden op dien zolder, eveneens met gemak en zonder dat hun grootte opviel, in de ruimte. Maar onze slaapkamertjes waren weer smalle en lage vertrekjes. De bloem van die bovenétage was de „bovenvoorkamer”, belendend aan en verbonden met Papa en Mama's slaapkamer. Die bovenvoorkamer was zonnig en licht en had, wjl ze eenigszins vooruit stak, aan drie zijden ramen, die op 't weiland uitzagen.

– U ziet hoe de pen mij vervoert nu ik dit huis, 't welk ik innig heb liefgehad, mij weer voor oogen roep”. – Om den tuin te waardeeren moet men eigenlijk het geheele fijne pastel, dat „Het goed van Cronaert” vormt, zorgvuldig genieten.³⁾ Dan *ziet* men b.v. de „coepel”: „met openstaande deuren rondom, met aardige kleine kastjes in den wand, licht en vroolijk gemeubileerd, als een

1) Bewaard in het archief van de gemeente Rotterdam.

2) De knecht.

3) Zie vooral de blz. 14 e.v., 57 e.v., 105 e.v.